

Springet

At turde springe Af Jes Nysten

Livet bliver så kostbart, når det er truet. Men tør man tage "springet" ud i det, mens man endnu har det? Eller er døden så truende, at man helt mister evnen til livet? Tobias er i begyndelsen af 40'erne, har et godt job som kontorchef i et forsikringselskab og er lykkelig gift med den dejlige Ruth. I fritiden spiller han klaver i et jazzorkester. En mand med et godt liv. En dag fortæller lægen ham, at han har kræft i bugspytkirtlen og ikke har lang tid at leve i. Han lukker fuldstændigt af og afviser det "ligner jeg en mand, der skal dø?" Han raser og gennemlever eller bedre gennemligner hele det uundgåelige følelsesregister.

I en række erindringsglimt føres han (og vi) tilbage til bestemte begivenheder i hans barndom sammen med naboens frække Ida, der en dag lokkede ham til at springe ud fra en altan med en parasol som faldskærm. Men den lille Tobias troede ikke det kunne lykkes, så han faldt selvfølgelig ned og brækkede benet. Tør Tobias nu som voksen og i denne situation gentage "springet" og tro på, at han kommer helskindet fra det denne gang?

Man kan ikke andet end beundre instruktøren Henning Carlsens intention med filmen. Der er en sober og ærlig tilgang til stoffet, men historien fremstår desværre fortænkt og uforløst; f.eks. kan man se, at Tobias sjælekamp er en noget skematisk gennemspilning af de fem "dødsfaser", som Kübler Ross gjorde berømte i 60'erne i bogen "Døden og den døende". Samtalerne fremstår også noget stive og kantede. Der kommer noget næsten litterært over hele filmen.

At de gode intentioner ikke forløses på lærredet skyldes måske først og fremmest, at skuespillerne ikke "brænder igennem" til os nede i salen. Mikael Birkkjær, der spiller Tobias er bestemt en meget talentfuld skuespiller, men der er noget distanceret fraværende over denne rolle. Det må også nævnes at tilbageblikkene slet ikke fungerer, navnlig fordi instruktionen af børneskuespillerne er på kanten af det fatale. Interessant er det måske for hele filmen, at der hvor der er liv og styrke og løft er i scenerne, hvor Tobias spiller jazz med sit band. Her swinger det for alvor – her ytrer livet sig!

Navnet Henning Carlsen indgyder med rette respekt. Siden debutfilmen "Dilemma" i 1962, der skabte internationalt røre, har Carlsen været et fyrtårn i dansk film. Filmen "Sult" fra 1966 vil stå som en af de allerstørste af slagsen. Så det var med spænding, man ventede på dette seneste epos fra den nu 78 årige filmskaber. Men det må konstateres, at denne film blot er en parentes.

Danmark 2004 - Instr.: Henning Carlsen - Manus: Henning Carlsen og Arne Forchammer - Medv.: Michael Birkkjær (Tobias), Susanne Storm (Ruth), Asger Reher (Poul Clausen), Peter Steen (overlægen), Ida (Marina Bouras), Jesper Vigant (Idas far), Lars Lunøe (lektor Schiøtz), Simon Kabel (Tobias 13 år), Morten Munk Nielsen (Poul 13 år), Anne-Sofie Vegge Andersen (Ida 13 år) - 95 min. - Dansk biografpremiere d. 25/2, 2005 - På DVD DK d. 24/8, 2005 - Pressebilleder/Udlejning: SF Film

<http://www.cinamzone.dk/review.asp?id=5153&area=3>
http://cinemaonline.dk/Anmeldelse/springet_dvd.6339.html

"AT VOVE ER AT MISTE FODEFÆSTET ET ØJBLIK.
JEG ER AT VOVE ER AT MISTE SIG SELV." etc.

